

anføre Noget til Forsvar for den. Jeg kan ikke være enig i denne Betragtning. Jeg kan nemlig ikke anse det for i og for sig irrationelt, at der hviler en Afgift paa Overdragelse, Kjøb og Salg af faste Eiendomme; der dog ikke som Løsøre, med Lethed kunne gaa fra Mand til Mand, uden at visse Former skulle iagttages, og saa meget mindre kan jeg anse det for noget Ufornuftigt, da den hyppige Omstiftning af faste Eiendomme, navnlig af Jordteiendomme, fra Eier til Eier ikke paa nogen Maade kan anses for heldig eller ønskelig. Et andet Spørgsmaal kunde det jo være, om Skatten ved Kjøb og Salg af faste Eiendomme mulig er for høi, saa at den burde reduceres, hvad enten man nu vilde reducere Halvprocentafgiften eller den Stempelpapirafgift, der hviler paa Kjøb og Salg af Eiendomme, mod at der ydedes et Vederlag til Staten derfor, men det er jo, som man ser, noget helt Forskjelligt fra at sige, at denne Afgift er uforenelig med rigtige Principer. Noget Saadant kan jeg ikke indrømme, og jeg vil tilstaa, at der er egentlig andre Skatter, hvorom det snarere kunde anføres. Jeg skal saaledes blot nævne Arveafgiften og Skatten paa Jorpagtninger, som jo netop forhøies, jo længere Aaremaal disse lyde paa, medens man dog paa den anden Side anser det for at være heldigt og i nationaløkonomisk Henseende ønskeligt, at der er lange Jorpagtninger af Jordteiendomme. Medens jeg saaledes nu ikke paa nogen Maade kan erkende, at denne Stat efter sin hele Karakter kan benævnes som en af vore ubillige og uretsfærdige Skatter, maa jeg ogsaa nære overordentlig megen Betænkelse ved at stemme for Ophævelsen af denne Stat, uden at der ydes Vederlag for den til Statskassen, naar jeg ser de store Krav, der i den senere Tid stilles til Statskassen til forskjelliges Diemed. Under disse Forhold tror jeg, at man maa nære megen Betænkelse ved at formindste Statens Indtægter. Hvis det kunde lykkes den ærede Finansminister, hvad jeg meget vilde ønske, at faae en Forandring i Brændevinsstaten eller en Stat paa bairisk Øl, vilde det derved indvundne Beløb jo kunne anvendes til en Formindskelse af flere af de nu bestaaende Skatter, og navnlig saadanne, som nu hvile tungt paa Kommunerne og derigjennem ogsaa paa Befolkningen, som paa den anden Side slet ikke vilde føle noget Tryk af en saadan Forandring i Brændevinsstaten og en Stat paa bairisk Øl. Jeg kunde ønske, at man vilde slaa ind paa den Vej, og jeg vilde da nære det Haab, at man derigjennem kunde faae nogle af de nu bestaaende Skatter reformerede eller ophævede. Men saaledes

at drage en enkelt Skat frem og foreslaa dens Ophævelse uden noget Vederlag, det kan jeg ikke være med til. Efter hele den Stilling, jeg indtager til dette Lovforslag, er jeg unægtelig mest tilbøielig til at stemme imod dets Overgang til 2den Behandling, men forøvrigt, dersom der skulde være afgjort Stemning her i Thinget for at gaa en noget anden Vej, og hvis der, naar Tiden dertil kommer, maatte fremkomme et Forslag om Udvalg, for at tage denne Sag under nærmere Overveelse og, saaledes som antydet af den foregaaende ærede Taler, sætte den i Forbindelse med de Stattelove, der ere indbragte af Finansministeren, og som ere i det andet Thing, og altsaa oppebie deres Ankomst hertil, saa skal jeg heller ikke have Noget derimod, og jeg vil altsaa reservere min udelige Stilling til Lovforslaget efter det Udfald, denne Diskussion faar, og efter de Forslag, der senere maatte fremkomme.

Finansministeren (Estrup): Jeg har, som det er Thinget bekendt, i denne Samling indbragt et Forslag til forskjellige Forandringer i de nu bestaaende Skatter, Forøgelse paa en Side, Formindskelse paa den anden. Dengang da jeg overveiede, hvorledes jeg vilde udforme dette Forslag, havde jeg ogsaa Blifft hæftet paa de Skatter, der svares ved Omsetning af Eiendomme, nemlig foruden Halvprocentafgiften tillige Thinglæsningsgebyret. Jeg tom imidlertid til det Resultat, at det vilde være en mere effektiv Vættelse, saaledes som jeg har foreslaaet den, i det Lovforslag, jeg nu omtalte, og at det vilde være en Vættelse, som fordelte sig ganske anderledes jævnt over det Hele end kun Ophævelsen af en Skat, der hviler paa Eiendomsomsætning. Jeg skal ikke inklade mig paa en dybere, videregaaende Undersøgelse med Hensyn til denne Stats absolute Berettigelse som fornuftig. Jeg tror, at det i det Hele taget vilde bringe et meget sørgeligt Resultat, dersom man kun vilde lade de Skatter blive bestaaende, om hvilke man med fuld Føie kunde sige, at de finde almindelig Anerkjendelse for, at de ere — jeg vil bruge det Udtryk, fordi det er hyppigst brugt i det andet Thing — rationelle. Jeg tror, at det vilde føre til meget sørgelige Resultater, at man meget snart, inden man faae sig om, vilde staa uden Skatter. Den almindelige Anerkjendelse af en Stats Fornuftmæssighed vilde det være overordentlig vanskeligt at staffe tilveie. Jeg skal altsaa ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Stat lader sig forsvare som rationel eller, som den er stemplet